בד 107 באר הנולה הלכות ראש השנה סימן תקפא תקפב זרכ יינ ו. ב (נים (כו) נוסגין (מז) למבול בער"ה משום קרי) (כל בו) ויש מקומות נוסגין לילך על (יו) (כו) הקברות בלכות ולהרבות שם בתחכות וכותכים לדקה לעכיים (כל בו): ומדפליב כ"ח ואמר יצא ש"מ דלרכ אך אורין לא יצא סרא"ש בי תקפב סדר תפלת עשרת ימי תשובה ור"ה. ובו מ' סעיפים: וסרי״ם והרמב"ם וגלפון (א) אבי׳ ימי תשובה אומר (ב) המלך הקרוש המלך המשפט ואם מעה (ג) או שהוא (א) אבי׳ ימי תשובה אומר (ב) כפ"י מהכי"ה ב כרב אלה ה אשר שם ליד וכפיי אל אל אם הוא בהמלך הקדוש (ד) חוזר לראש ואם הוא בהמלך המשפט אם נזכר קודם שעקר רגליו בחוזר לברכת השיבה ואומר משם ואילך על הסדר ואם לא נזכר עד שעקר רגליו (ה) (ע"ל סוף רמב"סוהרי"פוכ"כ אהן סתוי ב השוכת שלים ה סי קייו) חוזר לראש (ו) (ע"ל סי' (ג) קייח): ב יאם אמר האל הקדוש (ו) ותוך כדי דיבור נזכר הרשב"ח 3.461 דנקיט כסא דחמרא כידים וכו' כר כות י"ב וכדעת הגאונים 11/6/17? שערי תשובה באר הימב לוכשים לכנים והאחרונים כתכו דוקא לכנים לסורות סליחה כמשיה כשלב לבה ס"ז: (פַז) לפכול. מהרי"ל פכל שלמו ג' פשמים בער"ה נעי"כ. ילבינו כו' והעולם טוהנין ללכוש כנדי יו"ע כשלר יו"ע רק הרשום לוכשות אולה לכנים כו' והעולם טוהנין ללכוש כנדי יו"ע כשלר יו"ע הולה לכנים: (עו) לעכול. עבה"ע ומ"ש בשם כנה"ג דוקא אם לא סיתה יכולה לכנים: (עו) לעכול פור כמ"ש הפר"ת וכ"כ כר"י דאף שאיתרה עכילתה אין יוצא הגלי כתב בשל"ה אל ישמש מטחו בליל ר"ה אך אם הוא ליל טבילה הייב לקיים שונתו. ויחזור ויטבול בשחרית. ובכנה"ג כתב לא ישמש משחו בשני הלילות אא"כ היתה טבילת מצוה שלא היתה יכולה לטבול קודם לכן ליתא כמ"ש הפר"ח וכ"כ בר"י דאף שאיתרה שביתה אין "ל" האגון להחמיר בזה ובמו"ק במגם באיסות חה"מ משום מלות שונה ובמח"ב כתב האשים שנכון למנוע ובקושי החירו ליל שכילה ומ"ח יראה להיות שהור כיום כי קדוש היום אדרונים. וכשו"ת משיל לדקה ס" מ"ג כתב שאין כת כיד שום אדר אדם לכעל עונה דאורייתא ואם נותנת לו רשות רשאי לסמוך אפ"ג די"ל ל הפי"ד דמתלה מחמת בושה כדאי באה"ע מ"מ כזה שהוא משום מלוה י"ל דניתא לה ב"כ ואימתלה מחמה בושה כדאי באהן עליה ג"ב ומסתמא מחלה בלב שלם אבל בלי ליב באה לבל בלי ליב באה את בישה מוכה סרושות של מעוה משיקרא שים אחרונים להחור במוכה בחור משיקרא שים אחרונים החור במוכה מוכה ברובר במוכה מוכה בתוכה בחור מחור מהיים החור מוכה מוכה בתוכה בתוכ לטבול קודם לכן אז מותר ויחזור ויטבול בשחרית ועיין מה שכתכ היד אהרן. וכן לא ינהוג עם אשתו שחוק וקלות ראש: (יו) הקברות. דבית הקברות מקום מנוחת הלדיקים ומתוך כך הוא מקום קדוש וטהור והתפלה נתקבלה יותר והמתפלל על קברי הלדיקים אל ישים מנמתו נגד המתים אך יבקש מהש"י שיתן עליו רחמים בזכות הלדיקים שוכני עפר מהרי"ל. ייקיף הקברות ויתן לדקה קודם שיאתר אדעתא דהכי נשאת שתמתול לו העונה בומנים שלריכים פרישה וכמ"ש חדל השוף א אסור לשמש בשני רעבון ואינו מדאורייתא רק אסמכתא וכן בימי אכילות דאסור בתה"מ ומייתי ג"כ אסמכתא וינחס דוד את בת שבע כוי אפ"ב (" התחנות עשל"ה. ואין לילך על קבר אחד ב"ם ביום א' האר"י ז"ל. ועת"ם ס"ם תקג"ט: התפנה בתהית ותייתי ביד המתכחת ויתחם דוד הת כת שכם שלי ועד די דד דד דד היה בת שכם שלי ועד די דד דד היה הת הת שכם המתכה למים היה לא שימש ביתי אבלו וא"כ כל כה"ג שתתפשע התוכה להחתיר תפיקרת משקרת מתולה על יתים אלו שיש בהם סבר מאה ושיין מש"ל סי' תקע"ל ע"ש:

(ה) מסופה. שבה"ע ובבר" שאינו מוכרת וי"ל דמהכי אתורת ל" שבעום איין (ה) מסופה. שבת"ל שליש ביד שאינו מוכרת וי"ל דמהכי אתורת ל" שבעום איין (ה) מסופק . ונ"ל דהכה לה מהני שיחמר ל' פעמים כמו בסי' קי"ד ס"ה. דהכא אינו רשאי לומר בא"י דהוי ברכה לבעלה ואם יאמר צלא שם א"כ בתפלה כשיאמר בשם יחזור ללימודו לומר בא"י האל הקדוש הלכך לית ליה תקנתא מ"א: (ב) קי"ח. דשם ססק Ich משנה ברורה לומר פסוק תקעו בחודש שופר וגו' (א) ולא הוי הפסק דהוי כגאולה פי ומשי כבשאר יו"ט דיהא מורא הדין עליו אלא ילבש בגדים לבנים אריכתא: (ב) המלך הקדוש. משום שעכשיו הם ימי דין שהקב"ה יושב [2. ודן כל העולם ומראה מלכותו וממשלתו שהוא בכל משלה: (ג) או כאים [ש"ז בשם רש"ל] ועיין במ"ח סימן תקל"ו דבמקום שחין נוהגין ללבוש לבנים עכ"פ לא ילבש חשובים כ"כ: (בו) נוהגין לטבול וכו'. ואם שהוא מסופק. דחוקה מה שהוא רגיל הוא מוכיר. והכא (כ) לא מהני אינו יכול לטבול משום לינה (לח) יראה לשפוך על גופו ט' קבין מים. ולא יקדים לטבול עד שעה קודם הלות היום [ח"א]. יש מאחרונים שכתבו שנכון למנוע עלמו מלשמש מטתו בשני לילות של ר"ה אא"כ שיאמר צ' פעמים כמו כסימן קי"ד ס"ח דהכא אינו רשאי לומר ברוך אתה ד' דהוי ברכה לבטלה (ג) ואם יאמר בלא שם א"כ בתפלה כשיאמר 2. צ'יי שנט די זור ברכה לבסנה (ג) וחם יחתר בנח שם ח"כ בתפלה כשיחתר ב. ציים בשם יחור ללימודו לותר ברוך א"י האל הקדוש הלכך לית ליה . אות תקנתא: (ד) חוזר לראש. דנ' ברכות ראשונות חשובות כאחת. ואם בר"ה ויוה" כ נודע לו שהתפלל על הסדר לותר ובכן תן פחדך וגו' הק שמסופק בנתר הברכה אם סיים המלך הקדוש (ד) אפשר דא"ב לחזר דאולי לא שייך לותר בזה כהרגל לשונו בכל השנה תחתת בתותמות שוותר בוה בהרגל לשונו בכל השנה תחתת היתה ליל שבילה דאו חייב לקיים שוכתו ויחזור וישבול בשחרית. אכן אלו האנשים האוכלים לשובע בטנם או ח"ו שנכנם במחשבתו הרהור אשה יותר טוב שישמש מטתו מח"ו שיצא לידי עבירה ויחזור ויטבול בשחרית [ח"א]: (בז) הקברות. דביה"ק (לט) הוא מקום מנוחת הלדיקים לחוות דחומי כח שייך נותר כזה כהרגל לשונו בכל השנה תחתת. התוספות שמוסיף לותר קודם סיום הברכה: (ה) ע"ל ס"ם קי"ו. ו כ"ל ס"ח נע"ל ס"ח נע"ל ס"ח נע"ל ס"ח נע"ל ס"ח וע"ש בת"ב סקי"ח: (ו) ע"ל סימן קי"ח. ד<u>שם פסק הרת"ל</u> של הרלכה דאם אמר מלך אוהב לדקה ומשפט כיון שהזכיר מלך א"ל אם! לחוור וע"ש בת"ב סק"ג תה שכתבנו שם כשם האחרונים בזה: שוא (ז) ותוך כדי דיכור וכו'. היינו שלא שהא משגמר האל הקדוש (ה) רק ס" והתפלה נתקבלה שם יותר אך אל ישים מגמתו נגד המתים אך יכקש מהש"י שיתן שליו רחמים בזכות הלדיקים שוכני עפר ויקיף הקברות ויתן מהש"י שיתן עניו רחמים בזכות הגדיקים שוכני עמי זיקון האכניתי הק לדקה קודם שיחמר התחנות. ואין לילך על קבר אחד ב"פ ביום אחד: (א) בי' ימי תשובה. במהרי"ל כתב דים מקומות נוהגין לומר מערכית בשני לילות של ר"ה ואין נוהגין כן כמקומינו לפי שהם שירות ושבחות [ד"מ] עוד כתב כשם תנהגים דנוהגין הקהל שער

שעו רוצין (לח) שיון בד"מ: (לט) אחרונים: (א) לכוש: (ב) מ"א וש"א ואף דספר"ח כתב דכשיאמר צ' פפמים ברוך אתה השם המלך הקדוש מהני רוב אחרונים המת ב"ני למו ההי כשיאתר ברוך אתה השם ג"ל לא מהני כיון דבברכה צריך אומר שם ד' כדבש והובל בזה אים ימור למודו [הגר"ז] וגם דעת המ"א כן כנו היה כשיאתר ברוך אתה השם ג"ל לא מהני כיון דבברכה צריך אומר שם ד' כדבש והובל באם שבה בליל כ"ה ולא אתר המלך הקדוש שא"ל החור מחתת שאין מקדשין החודש בליר אבלי לא ההיל דום היה שייך רק אם היה מתפלל תפלת חול החוד מחתת שאין מקדשין החודש בליר אול לשר כדי דינור] ולדידים צריך לסים בשל מול ואף כום משח"ל בוה שמתפלל תפלת יו"ע מת"ב אינו יולא ואולי דהוא מירי שנוכר תיכף שם"ם כאל הקדוש [לאחר כדי דינור] ולדידים צריך לסים כשל תול בדיפב"ל ואם להתיר לכחולה לסים כשל תול זה לא מליני: (ה) פיין לעיל בסימן תפ"ז בשפ"ל: ב"ב"ם לב"ל לפ"ב ב"ל לב"ג דאף דבתר"י מתחפק דאפשר דיולא כשל תול בדיפבד אבל להתיר לכחולה לסים כשל תול זה לא מליני: (ה) פיין לעיל בסימן אולה NAICH O hik

ही की जान व